

ARRELS DE MÚSIC

JOAN BLAU

Aquest disc sorgeix d'un repte personal i de la inquietud de poder realitzar un cançó al mes amb amics i amigues que he anat coneixent al llarg d'aquest temps com a cantautor. El fet de que avui sigui una realitat i hàgi superat el repte em fa estar molt feliç per seguir endavant i descobrir que em depara la vida.

Un especial agraïment a la Clara Galí per estar sempre al meu costat i als bons amics de la banda (Luis, Jose i Paquito) que sempre m'han recolzat i ajudat.

Mar elèctric

T'aixeques i camines pel riu, tornes mirant les estrelles
jo m'endinso en un mar elèctric
de llums, de peus, de rellotges i de son

Corrent baixo fins al final del carrer,
vull sentir-me ben a prop teu
Enyoro la teva escalfor i et somio a les nits

Les teves mans damunt del meu cor,
com l'aigua t'esmunys, ara en som un de sol.
mentre jo em desfaig en les teves carícies
el món es va fent petit, el món es va fent petit, el món es va fent petit.

Ja no vull sortir d'aquesta teranyina on estic vivint atrapada
esperant, a que poc a poc te'm mengis dolçament

Les teves mans damunt del meu cor,
com l'aigua t'esmunys, ara en som un de sol.
m'entres jo em desfaig en les teves carícies
el món es va fent petit, el món es va fent petit, el món es va fent petit.

Una de les primeres cançons que vaig escriure i que no havia acabat mai, feia molts anys que estava en un calaix, esperant. Parla de la primera noia de la que em vaig enamorar. Són frases extretes de les cartes que ens escrivíem. Tot i tenir versions anteriors i haver-la tocat amb altres formacions durant el confinament és quan li trobo la sonoritat desitjada.

Portada: Natalia Driabina
Cançó del mes de juliol del 2020
Artista col·laborador: Luis Robisco

|

Els teus peüets

Em passo els dies miran-te dormir,
em passo les hores al teu costat.
Somric quan veig que m'agafes el dit
m'encanten els teus peüets

La teva mare està tan feliç,
que explica a tothom lo bonica que ets.
Et fem fotografies a cada instant,
escoltant cançons d'Stereofonics i en Pau Vallvé.

Vull gaudir la vida al teu costat,
vull créixer amb tu i descobrir-te aquest món.
Vull dir-te que la vida no és justa, algunes vegades
Vull estar allà quan riguis, quan ploris, t'enfadis o et quedis bocabadada.

Cantarem junts mentre ballem dins de bombolles de colors,
cridarem junts mentre saltem damunt dels bassals del món,
riurem junts mentre girem dins de bombolles de colors,
dansarem junts mentre ens enfanguem pels bassals del món.

Un homenatge a dos bons amics que sempre han estat al meu costat i m'han ajudat a seguir amb el projecte de cantautor. Després de molts concerts compartits els hi vull donar les gràcies i felicitar pels seus nadons, l'Alexandra i l'Adam.

La cançó va ser creada dins del repte "una cançó al dia en deu dies", dins el repte "una cançó al mes". La cosa va de reptes, com la de ser pares.

Portada: Hakuna Bcn

Cançó del mes de juny del 2021

Artistes col·laboradors: Niel Laz i Francesc Guillamon

2

Una flor, un ocell

Aquesta història va començar amb una paraula,
un petit joc innocent, una persona triada a l'atzar,
poc a poc es van anar coneixent.

Van anar passant els dies i cada cop parlaven més,
connectats a totes hores, ja no tenen secrets.

Dos estranys parlant sense parar,
dos estranys que volien ser estimats.

No se quin va ser el dia, ara no ho recordo pas.
Sols sé que les converses van agafar un aire tendre.

Quan se'n van adonar parlaven de com se sentien
Un dia ell li va dir:

- T'estimo
 - Jo una mica també.
- Li va respondre ella.

Dos estranys parlant sense parar,
dos estranys que volien ser estimats.

Aquelles dolces paraules, aquelles dolces converses...

Com són les relacions avui en dia? Sembla ser que tot ha de passar a través del mòbil, fins i tot els amors. La cançó explica com un noi i una noia es coneixen. Exposen els seus sentiments mitjançant les xarxes socials. Dues persones que anehelen l'amor somiat. Noves maneres de relacionar-se.

Portada: La Marietta

Cançó del mes de setembre del 2020

Artista col·laboradora: Maria Jacobs

3

Un segundo

La brisa me ha llevado a tu olor inconfundible
En el cielo tu cara se dibuja entre las nubes
Una gota resbala en mi mejilla
y revivido el recuerdo de un abrazo amargo

Es como si te volviera a acariciar
tan suavemente que todo yo he empezado a temblar.

A golpes voy recorriendo el sendero de la tristeza
esquivando esos momentos tan bonitos que vivimos
el camino se ha llenado de baches a mi andar
me protejo del hielo de un invierno eterno.

Soy como un segundo que se pierde en el intento,
de vivir en el minuto del olvido.

Cuando solo una estrella ilumina el cielo
mi única guía la encuentro entre mis sueños
la alegría tiene que luchar contra el temor
cuando el tiempo me invite a caminar de nuevo.

Es como si te volviera a acariciar
tan suavemente que todo yo he empezado a temblar.
Soy como un segundo que se pierde en el intento
de vivir en el minuto del olvido.

La vida et pot canviar en tan sols un segon. La cançó remarca com en som de fràgils davant de certes situacions i la importància de cuidar la nostra salut mental. Creada durant el temps que vaig treballar en la Fundació Joia.

Portada: Diana Millán

Cançó del mes de maig del 2021

Artista col·laboradora: Alba Mirás

4

La Judith

La Judith està avorrida a la feina,
cansada de tants papers.
Ella és una bona persona
sempre li agrada ajudar als demés.

Agafa la tassa de té, vol descansar
veu per la finestra que ha deixat de ploure
avui està trista de veure com tanta gent passa gana al carrer. 5

És hora de marxar, de tornar cap casa apaga els llums i sent aquella tristor.

La Judith n'està farta, impotent de no fer més.
Li explica a un amic com es sent i que no sap que fer.

Un dijous més caminant cap a la feina veient la pobresa de tan a prop.
La Judith vol canviar les coses que els governs ignoren de ple.

És hora de marxar, de tornar cap casa, apaga els llums i sent aquella tristor.

La Judith avui somriu està contenta, a trobat la manera d'ajudar
Ha canviat de feina ara treballa amb el que la fa feliç.

Cada matí reparteix cafès, entrepans i converses.
Tot el barri la coneix, és la noia més alegre.

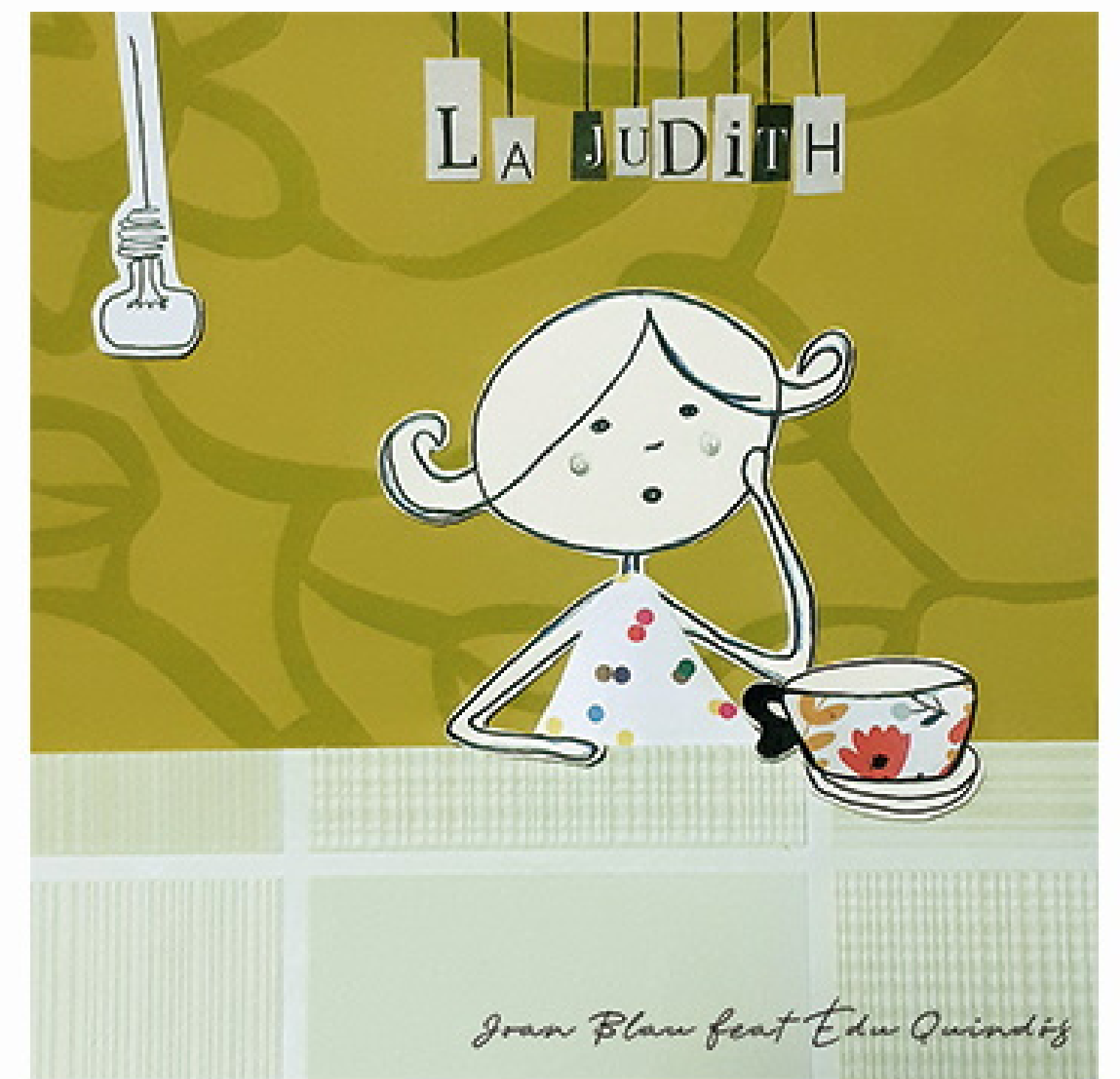
És hora de marxar, de tornar al carrer, apaga els llums
i sent aquella felicitat.

La cançó vol donar visibilitat a la invisibilitat dels treballadors que sostenen la societat i fan que la gent amb més necessitats puguin tenir una vida més digna.

Portada: Lo més senzill

Cançó del mes d'abril del 2021

Artista col·laborador: Edu Quindòs

Temps i espai

Miran-te des de dalt del penya segat
la ciutat als meus peus.

Una altra nit miran-te fixament tan aprop i tan lluny.

Ningú no compren el meu amor per tu,
tan sols jo i la teva llum.

Sense més company que el meu pensament
m'escapo cada nit per veure't de lluny.
Després de molts intents d'amors fracassats,
sempre torno alla on ens vam trobar.

Ningú no compren el meu amor per tu, tan sols jo i la teva llum.
Flotant per l'univers l'espai ens separa fatídicament

Tu i jo volant pel cel estrellat se que un dia podrem ballar junts,
descobrint a tot l'univers com ens estimem.

Ningú no compren el meu amor per tu, tan sols jo i la teva llum.

No tinguis por, estigues tranquil·la, ho aconseguirem
t'ho prego, tingues paciència, segur que ens trobarem.

Ningú no compren el meu amor per tu, tan sols jo i la teva llum.
Flotant per l'univers l'espai on tothom es pot estimar.

Jo sempre més t'estimaré, el temps i l'espai per fi ens uniran.

Quan treballava de pagès em van ensenyar a estimar la Lluna i la importància
d'aquest astre en el nostre dia a dia. Estima incondicionalment i gaudeix dels teus.

Portada: Marc Adam

Cançó del mes d'agost del 2020

Artista col·laboradora: Edvrne

6

Estàtic

Una tarda tranquil·la sol a casa amb el dol
Miro la planta que no he regat, té un color apagat.
Contemplo per la finestra un núvol que tapa el sol.
La tristor no em deixa anar, tinc ganes d'estar sol.

Esdevinc una ombra esculpida en la paret,
per sempre més.

Esdevinc una ombra esculpida en la paret,
per sempre etern.

El temps passa ràpid i jo el deixo corre,
em sento com l'home estàtic amb els ocells fent nius als cabells.

Els records m'envaeixen, visc en un món ple de moments,
dels ulls no en surten llàgrimes, tot i que segueixo plorant.

Esdevinc una ombra esculpida en la paret per sempre més.
Esdevinc una ombra esculpida en la paret per sempre etern.

Ara començo a alçar el vol, el cel ja no està fosc.
Les plantes creixent al meu costat, m'aixeco per seguir volant.

Somric a la vida, hi dibuixo un record
i amb una Voll Dam brindarem, tots junts en el teu honor.

Esdevé un quadre pintat de colors per sempre més.
Esdevé un quadre pintat de color, un record etern.

Homenatge a un pintor Balaguerí, un amic del meu pare i pare d'un molt bon amic amb qui toquem junts en aquesta cançó. Creada una tarda posant-me en la pell de qui ha perdut a una persona estimada i els sentiments el bloquegen.

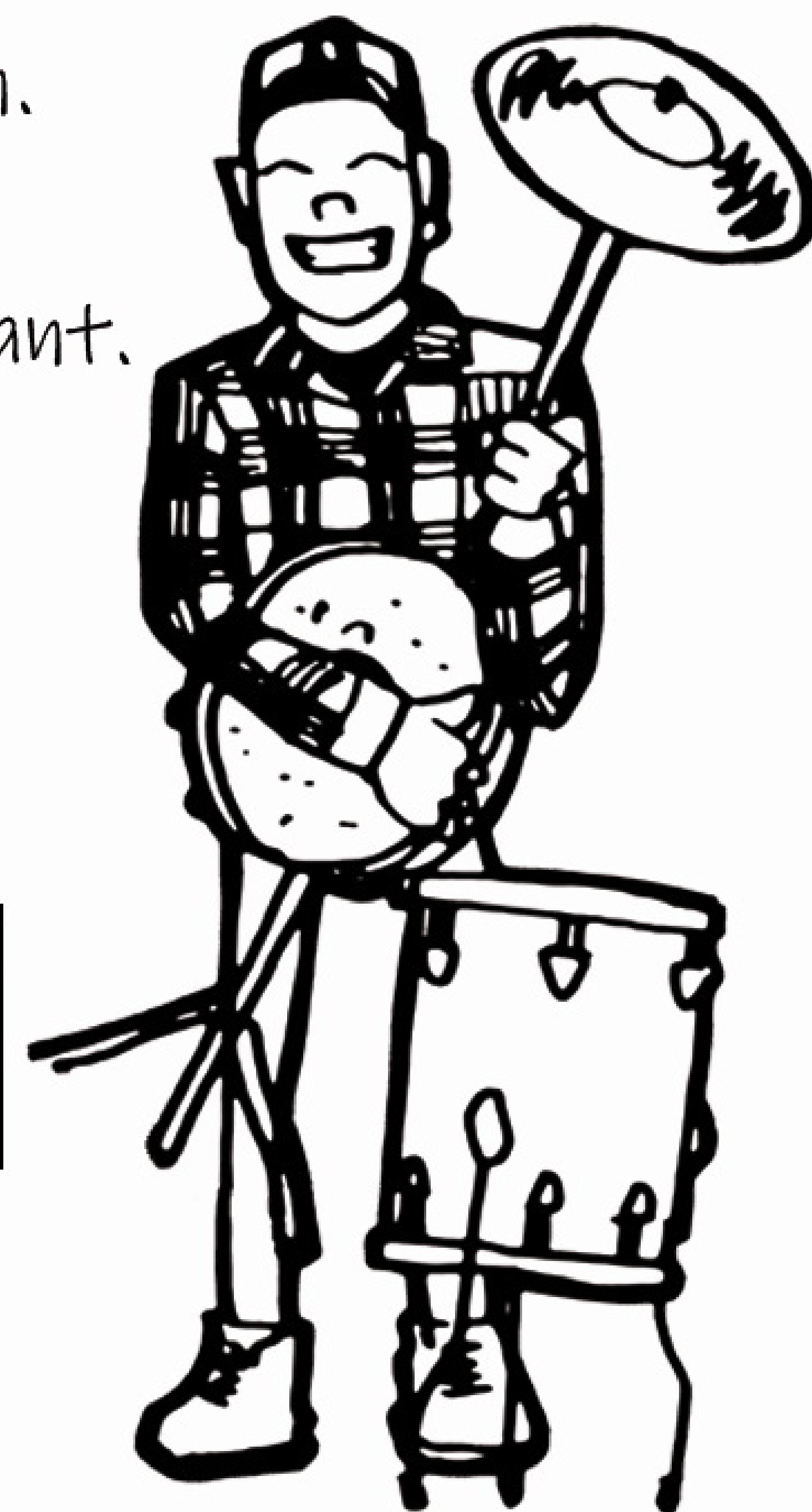
Portada: Josep M. Llobet

Cançó del mes de desembre del 2020

Artista col·laborador: Txer

7

Perdiendo el tren

Busco el espacio donde poder respirar,
anhelo el tiempo que deje pasar.
De tanto escapar me olvido de mí,
no puedo para a pensar.

Sigo corriendo para no perder el tren,
persigo el día en que vaya estar bien.

Mis sueños lloran cansados de esperar
en ese momento en el que pare a escuchar.
Todos los gritos que salen de mí
pidiéndome que deje de huir.

No miro hacia adelante ni hacia atrás,
voy saltando de tren en tren.
Apresurándome en percibir
la esencia del tiempo.

Sigo corriendo para no perder el tren,
persigo el día en que vaya estar bien.

El temps se'ns escapa a una velocitat que no podem controlar.

En la cançó intento comprendre com se sent una persona amb demència semàntica, la qual no comprèn el que li diuen ni pot expressar-se perquè l'entenguin. Aquest simil el podem extrapolar en altres situacions de la nostra vida, com quan correm darrera d'un tren que no podem atrapar.

Portada: Joan Blau

Cançó del mes de març del 2021

Artista col·laborador: Esteban Faro

8

Caminant a peu

Mapes dibuixats en camins de pedres,
bombolles de sabó que canvien de color,
aires de matinada que fan ballar
les flors que neixen entre l'asfalt

Quan el vent pren el protagonisme,
el sol recula des de l'horitzó,
sonant de fons el galop d'unes sabates
que poc a poc s'acosten cap a mi.

Caminant a peu, caminant a peu, caminant a peu...

Servits en un plat fet a mà,
els records del futur que ja ha passat,
cuïts en el foc d'un forn antic,
que la meva imaginació està creant.

Desapareixen les idees
que giren a dins del meu cap,
les emocions van brotant
buscant el sol amagat

Caminant a peu, caminant a peu, caminant a peu...

Escrita a Girona mentre dinava entre bolos. Estar sol i tranquil em feia observar el meu entorn. El centre de Girona que sempre està concorregut no hi havia ni una ànima. L'aparició de ceràmica i arts donen valor a aquests elements que de tan en tan incorporava en els concerts. Cançó d'una sonoritat molt diferent a les altres composicions.

Portada: Osko Art

Cançó del mes de febrer del 2021

Artista col·laborador: Borraz con Zeta

9

Paraules

Quan veig com el cel es tenyeix de vermell,
i el sol s'amaga lentament
se que ets tu dient-me, bona nit
amb aquell somriure tant bonic.

Paraules que volen pel cel blau, sense un rumb concret.
Paraules que llenço al vent
esperant que ell te les faci arribar.

Recordo com em deies, escolta al teu cor,
i et portarà allà on els somnis són realitat,
no deixis que cap pedra sigui un pes massa gran,
atura't a mirar les papallones volar.

Paraules que volen pel cel blau, sense un rumb concret.
Paraules que llenço al vent
esperant que ell te les faci arribar.

Quan tant sols un segon es va fer etern,
quan un petó va ser un regal del cel,
buscava la teva mirada dolça i tendre
per dir-te a cau d'orella, et trobaré a faltar.

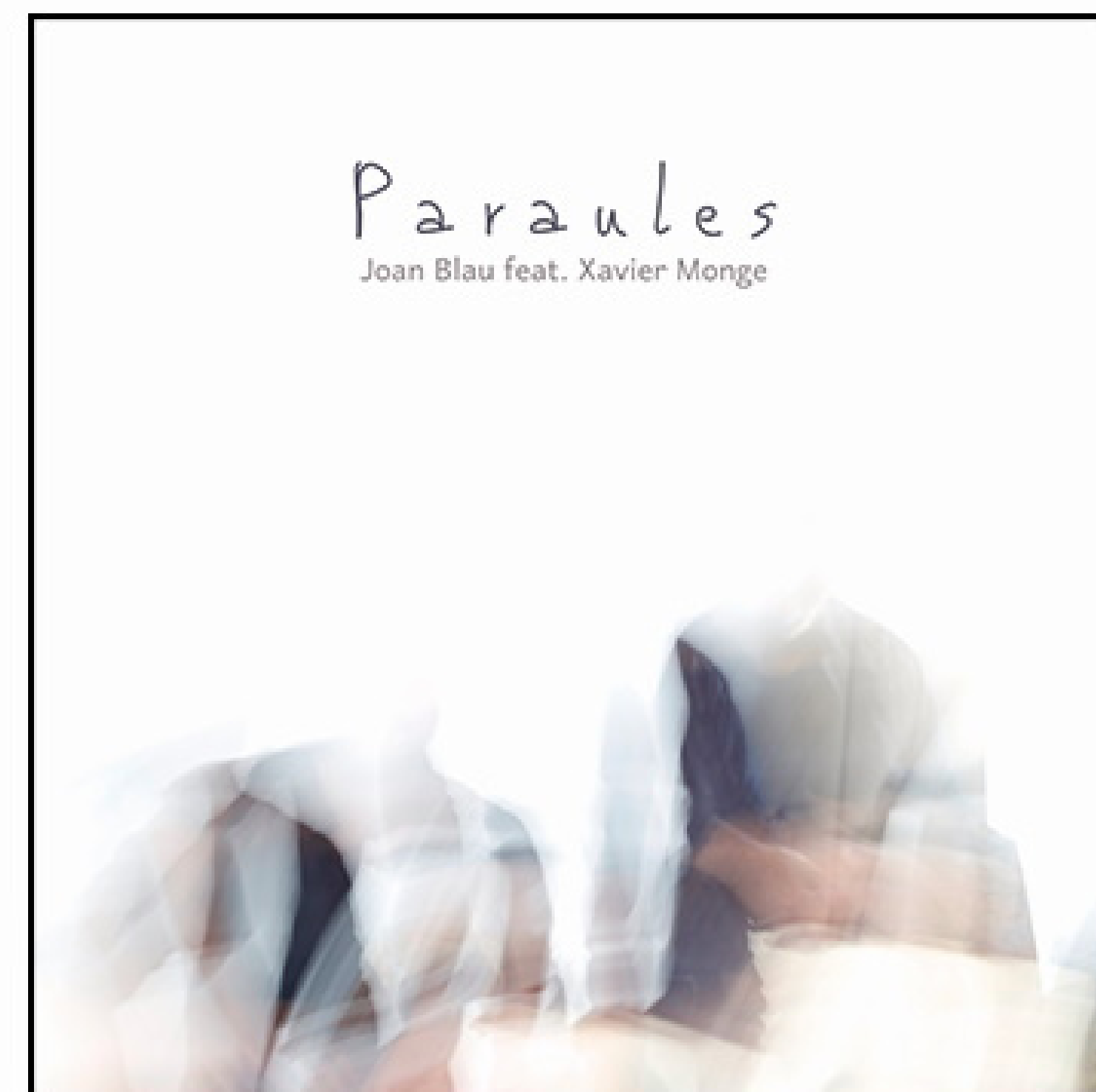
Paraules que volen pel cel blau, sense un rumb concret.
Paraules que llenço al vent esperant que ell te les faci arribar.

Llum que tot ho il·lumina espero que siguis molt feliç
Llum que tot ho il·lumina amb aquests acords jo et dic adéu.

Portada: Vintiset.net

Cançó del mes de juny del 2020

Artista col·laborador: Xavier Monge

10

L'enregistrament del piano es va realitzar al mes d'octubre del 2019, a casa el Xavi, amb l'ajuda del Dídac i la Teresa. La veu no es va gravar fins al març de 2020, a inicis del confinament. Aquesta la vaig enregistrar a casa dins de les meves limitacions.

És una cançó molt especial per a mi, pel moment i per la persona a qui va dedicada, tot i que ara ha esdevingut una cançó adéu per a totes i tots els que ja no hi són.

Hoy salió el Sol

Viviendo la vida a cada instante
saboreando la miel del presente,
en un invierno solitario.

Cuando la niebla se disipó
las raíces del corazón
abrieron las puertas de los sentimientos.

Y hoy el sol salió.
Fuerza, coraje, amor. Tormentas en el corazón.
Y hoy el sol salió!

Aprendiendo de los arboles
a sobrevivir entre las nubes,
volando aún sin tener alas.

La experiencia de la vida
las vivencias la austeridad
tejieron alegres eternidades.

Y hoy el sol salió.
Fuerza, coraje, amor. Tormentas en el corazón.
Fuerza, coraje, amor. Tormentas en el corazón.
Y hoy el sol salió!

Cançó creada a Madrid l'any 2018, en una experiència personal molt curiosa i enriquidora. Amb poc es poden fer moltes coses. Alegria de ser un mateix, de viure i celebrar la vida cada dia.
I com sempre diu l'Ema Araujo: - Feliz Navidad !!

Portada: Becho

Cançó del mes de gener del 2021

Artista col·laborador: Ema Araujo

||

Sola

Nits senceres de quietud enmig del camp abandonada
mesos i mesos sota el sol aguantant per sobreviure.

Buscant aigua sota terra,
estirant els braços tant com puc.

Amb tot el temps per a mi sola
per a ordenar els meus pensaments.
Tot i saber com acabaré sóc feliç per estar viva.

Son dies de calma i de fam, son dies de set i solitud.
Sense poder-me moure del meu lloc

Moltes hores mirant al cel, sentint els ocells cantar.
Envoltada de vegetació i d'animals que se'm volen menjar.

Als meus peus terra i fang,
cucs, arrels i escarabats

Aguantant el dia a dia amb pluja, vent, sol i fred.
Poc a poc vaig creixent i de la terra estic sortint.

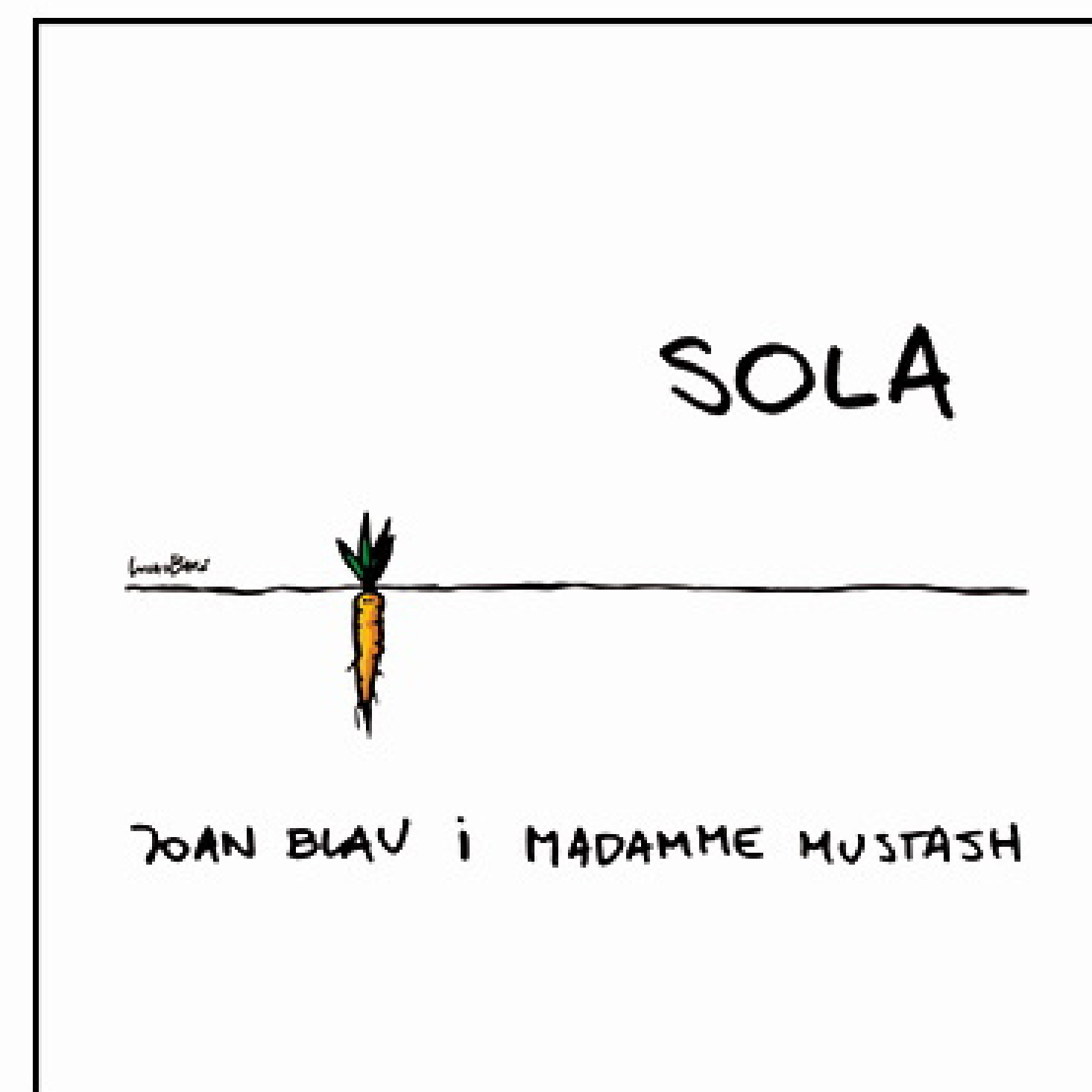
Son dies de calma i de fam, sense poder-me moure del meu lloc.
Son dies de set i solitud, sense poder-me moure del meu lloc.

Creada l'any 2016, és una cançó endevinalla per a jugar en els directes.
Saps de que parla la cançó? Diria que tens una pista poc amagada que et pot ajudar.
Especial record quan la vaig tocar a València en el VIII Festival de Música de Benimaclet.

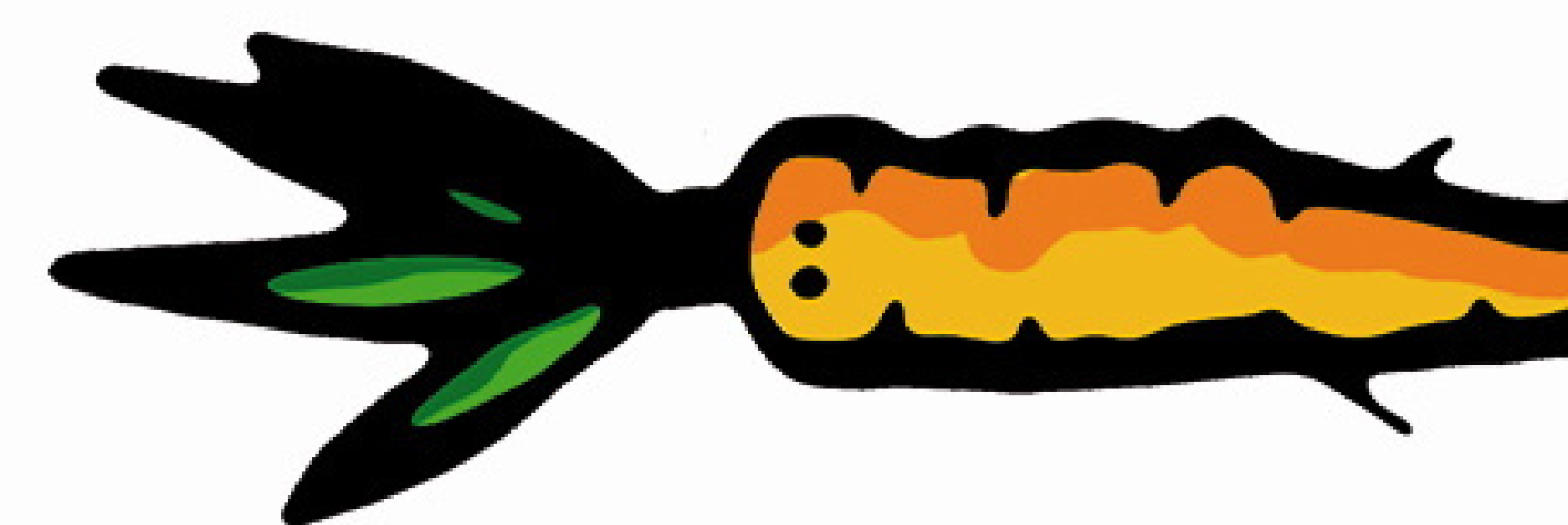
Portada: Comando Jaza (Lucas Baró)

Cançó del mes d'octubre del 2020

Artista col·laboradora: Madame Mustash

12

Nits d'estiu

Nits d'estiu nedant enmig del mar
sota les estrelles del cel d'una nit clara.
Observem el vent com dibuixa en les onades
mirant el sol com es pon des de l'horitzó.
Ja no sé com ens passa el temps tant ràpid
escrivint els nostres records damunt de la sorra.

Tempestes d'estiu, indrets amagats.
Allà on tu vulguis ens escaparem.

Nits d'estiu recorrent les muntanyes
caminant a la deriva vivint noves aventures.
La lluna ens acompanyarà i el sol ens despertarà suaument
cada matí quan ens llevem en un paratge nou.
El dies i les nits es faran per sempre més eterns,
la màgia dels instants sempre la portarem al cor.

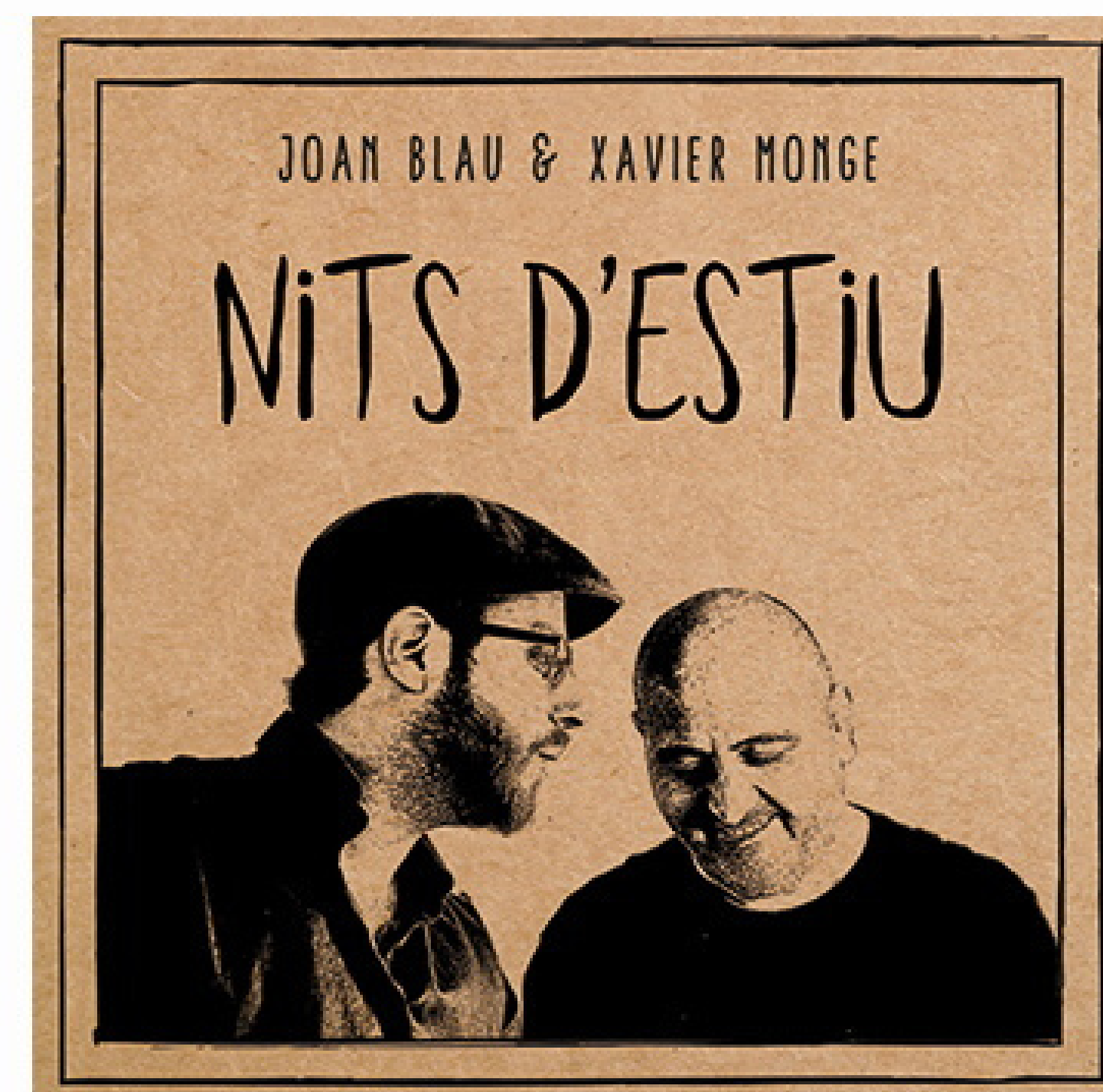
Tempestes d'estiu, indrets amagats,
Allà on tu vulguis ens escaparem.

Allà on tu vulguis ens escaparem.

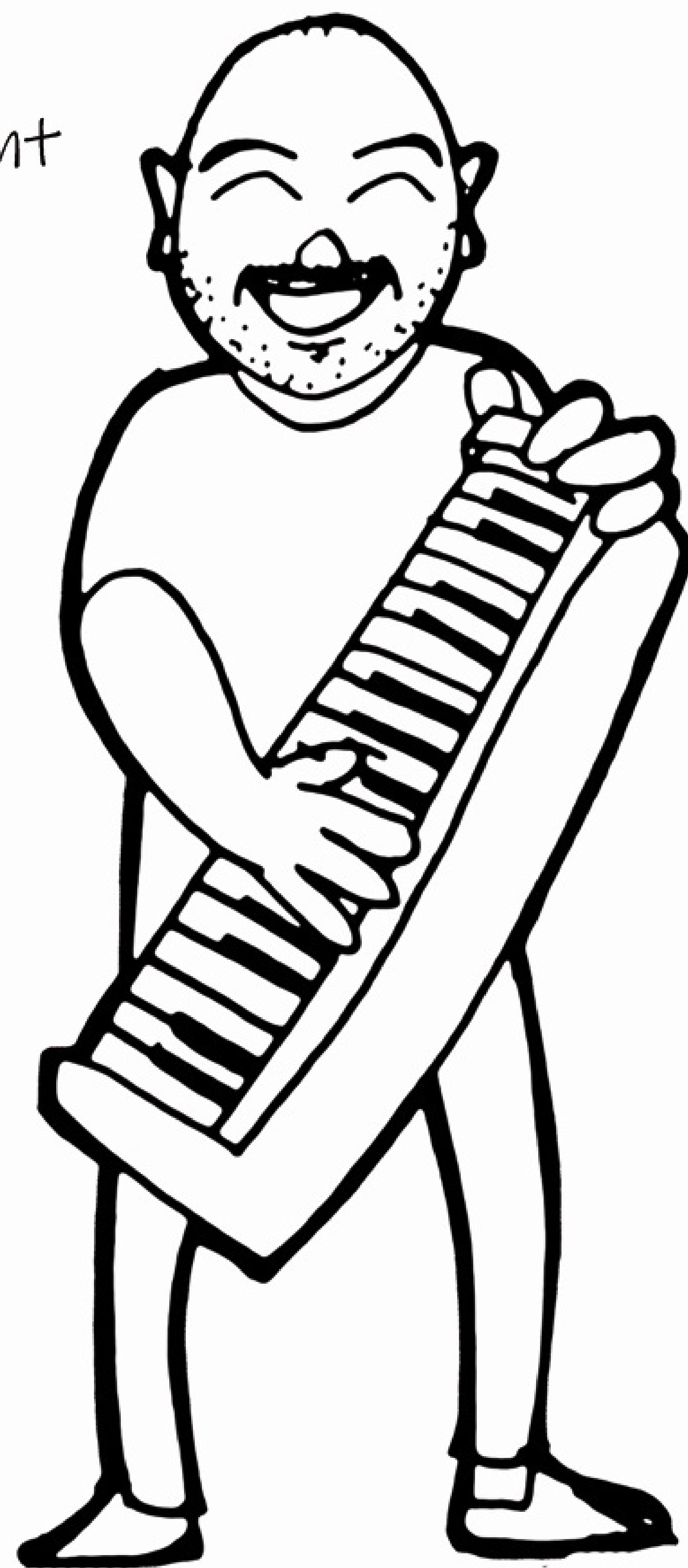
Tempestes d'estiu, indrets amagats.
Allà on tu vulguis ens escaparem.

Aquesta és la primera cançó del repte "una cançó al mes". Va ser gravada a casa el Xavier Monge i és una reinterpretació de la mateixa cançó que surt a l'EP "La Clau".

Portada: Vintiset.net + Joan Blau
Cançó del mes de juny del 2020
Artista col·laborador: Xavier Monge

13

El dia de les confusions

És de dia i la lluna s'ha confós amb el sol
surt un núvol a avisar-la que aquest no és el seu lloc.

Les estrelles apagades i la llum de la nit ara ja no hi són.
El sol dansa tot alegre i cofoi amb el cant d'un mussol.

Avui és el dia de les confusions,
tot està sortint a l'inrevés.

Està plovent i la pluja en comptes de caure, s'eleva cap al cel.
Les flors durant el dia ara fan el ronso,
es manifesten i es destapen a la nit.

Tot estranyats els arbres parlen entre ells,
el vent s'adapta aquests nous temps.

Avui és el dia de les confusions,
tot està sortint a l'inrevés.

És de nit i la lluna descansa amb el sol.

No recordo quan la vaig escriure. En la gravació no ens vam poder trobar en persona, ja que jo estava amb covid a casa fent quarantena.

Malgrat surti tot a l'inrevés sempre és millor somriure i gaudir de la vida.

La natura ens ensenya a adaptar-nos a tots els temps.

Portada: Laura Bregante

Cançó del mes de novembre del 2020

Artista col·laborador: Chicharro

14

Aquesta nit

Aquesta nit, aquesta nit, jugarem ballarem.
Aquesta nit, aquesta nit, la festa és dins del llit.
Agafa la guitarra i posa't a cantar.
Aixeca't de la cadira i no paris de ballar.

Si treballes moltes hores suant sense parar.
Si a l'estiu tothom fa festa i a tu et toca currar.

Aquesta nit, aquesta nit, jugarem ballarem.
Aquesta nit, aquesta nit, la festa és dins del llit.
Agafa la guitarra i posa't a cantar. Aixeca't de la cadira i no paris de ballar.

Tant si estàs a la muntanya o a la platja prenent el sol,
si ets a la gran ciutat o al poble del costat.

Aquesta nit, aquesta nit, jugarem ballarem.
Aquesta nit, aquesta nit, la festa és dins del llit.
Agafa la guitarra i posa't a cantar. Aixeca't de la cadira i no paris de ballar.

Aquest estiu no dormirem tota cuca viu!
Hem d'aprofitar i ballar sense parar.

Aquesta nit, aquesta nit, jugarem ballarem.
Aquesta nit, aquesta nit, la festa és dins del llit.
Agafa la guitarra i posa't a cantar.
Aixeca't de la cadira i no paris de ballar.

Dins de casa o al carrer una gran festa farem,
siguem molta o poca gent a la nit la liarem.

Portada: Joan Blau

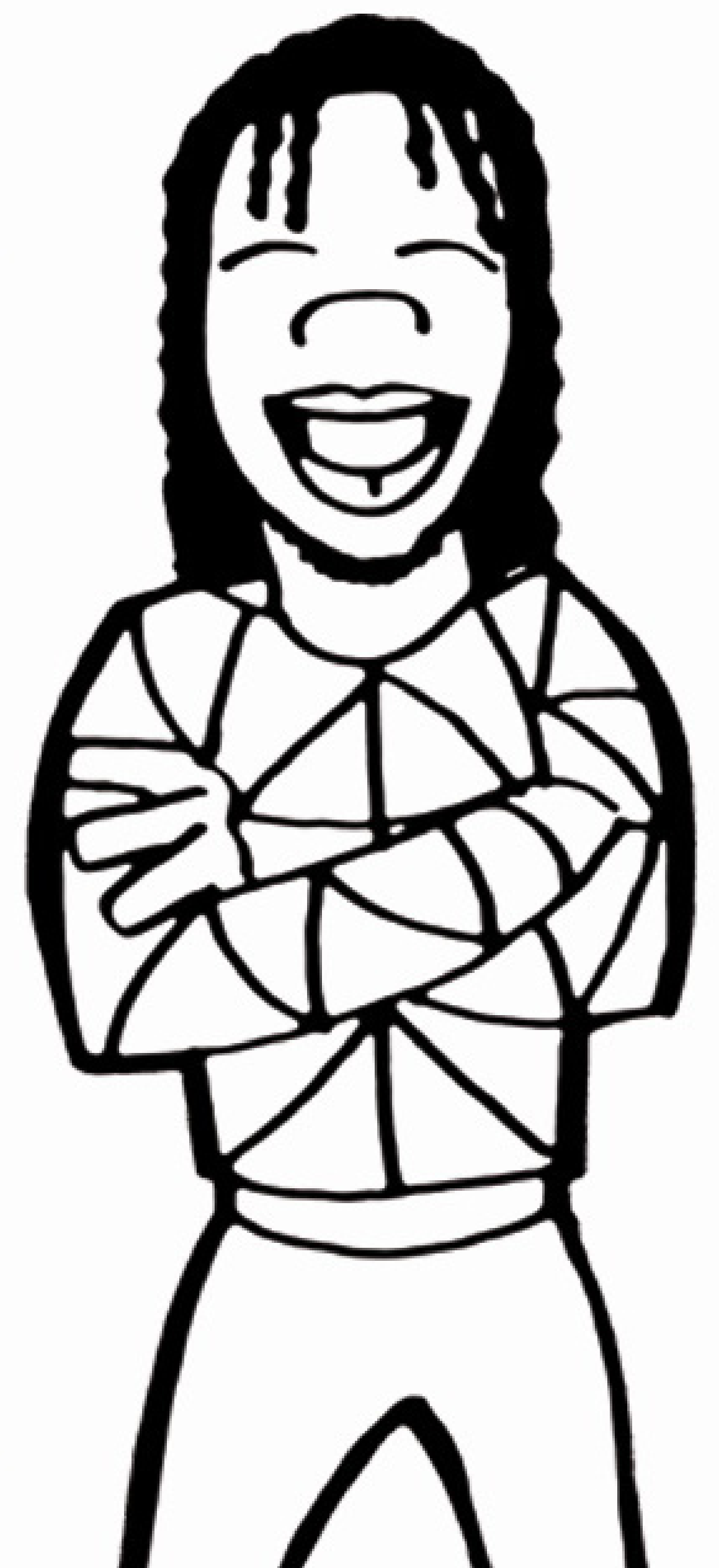
Cançó del mes de juliol del 2021

Artista col·laborador: Ibra tomba tomba

15

Una cançó
alegre, divertida,
per fi!!
Amb l'Ibra ens
vam conèixer a
Balaguer i des
d'aleshores
sempre hem
sigut bons
amics.
Fèia temps que
teníem pendent
cantar plegats.

28 de setembre

16

28 de setembre
Joan Blau

Era una nit tranquil·la a Barcelona de finals de Setembre, a fora començava a ploure i una **brisa** fresca entrava per la finestra del menjador.

M'encanta veure la **pluja**, vaig i deixo la guitarra després d'estar tot el dia buscant aquell **acord** que donés un aire d'**esperança** aquella nova cançó que no hi havia manera que em sortís.

La frescor i les olors d'un dia com aquest són únics, per a mi **simplement** una evasió, una renovació d'idees, un dia de **llibertat**.

Molta gent els viu com a dies tristos i amb **nostàlgia**... Imagino que tants dies de cinema i **crispetes** ens creen realitats més properes a móns imaginaris que ja han estat escrits i dibuixats per uns pocs, de manera que ens endinsem en un reguitzell de creences o rutines diàries que desemboquen en falsos sentiments. Qui sap què sent en realitat, què és el que realment és una **bogeria** o és una gran veritat, si en el fons ni tant sols jo puc explicar que es tota aquesta **parafernàlia** que us estic explicant, de fet ni tant sols el científic més estudiós de tots és capaç de descobrir el perquè de cada instant, del dia a dia, de qui som i perquè estem aquí... La nostra vella amiga la **Serendipia**.

I doncs com és que les cançons, de la mateixa manera que la **poesia** tant sols apareixen de tant en tant, en un instant, en un moment clau i prou. Com si d'una **Atzavara** es tractés, com aquella meravellosa flor que un cop a l'any floreix. En nosaltres creix i sorgeix la cançó, el poema o qualsevol expressió d'art... un cop cada tant la inspiració agafa embranzida i desplega les **ales**. Un instant, tant treballat i cercat es redueix a una connexió, entre la ment, el cor i la nostra escènica i experiència, com si nosaltres mateixos ens féssim una gran **abraçada**. Com si dins nostre hi haguessin milions de personalitats diferents paral·leles a nosaltres que s'uneixen per a fer **gatzara** i de tota aquesta alegria en surt màgia en forma de cançó.

Reflexions i pluja, això també és típic meu, oi? Petits instants que ens brinda la vida, en els que jo em rasco la **barba** potser en mig d'una obra de teatre, tot pensant en com ha pogut aquell actor patint de **claustrofòbia** crear un nou moment en la seva realitat i gràcies a l'amistat ha sortit de casa per fi i es troba dalt de l'escenari realitzant un paper amb tanta tendresa que semblava **La Galí** i fins la **regalèssia** més dolça ploraria al veure la seva interpretació.

Després de molts dies ballant amb aquest escrit per fi la inspiració m'ha trobat, ha ajuntat totes aquelles paraules que vosaltres em van dir, i ara al cap dels mesos tancat a casa, deixo el bolígraf sobre el paper i surto al carrer per a la primera persona que em trobi dir-li... **Hola!**

Part del públic assistent al concert del 28 de setembre del 2019 (Sala New Fizz), em van enviar cadascún d'ells una paraula per a fer amb totes elles una cançó. Van ser moltes les paraules i curioses!

Portada: El Domador de la Llum
Cançó del mes de setembre del 2020

Aquest disc ha estat creat entre el juny de 2020 i el juliol del 2021.

En aquest disc hi han col·laborat:

Xavier Monge · Luis Robisco · Edvrne
Maria Jacobs · Madame Mustash · Chicharo
Txer · Ema Araujo · Borraz con Zeta
Esteban Faro · Edu Quindós · Alba Mirás
Niel Laz · Francesc Guiflamon · Ibra Tomba Tomba

Vintisetnet · Natalia Driabina · Marc Adam
Marietta · El Domador de la Llum · Comando Jaza
Laura Bregante · Josep M. Ubbet · Becho
DskoArt · Lo més senzill · Diana Millán · Hakuna Ben

Totes les cançons han estat composades i escrites
per Joan Blau.

El disc s'ha enregistrat mes a mes a Ligth Studios de
Caldes de Montbui, amb la producció de Luis Robisco.

La mescla i el màster de les cançons han estat realitzades
per Paquito Escudero.

Els dibuixos del disc han estat creats per
Lucas Baró - Comando Jaza.

El disseny del disc ha estat realitzat per Joan Blau.

- 1 - Mar elèctric · Luis Robisco
- 2 - Els teus peüets · Niel Laz & Francesc Guillaumon
- 3 - Una flor, un ocell · Maria Jacobs
- 4 - Un segundo · Alba Mirás
- 5 - La Judith · Edu Quindós
- 6 - Temps i espai · Edurne
- 7 - Estàtic · Txer
- 8 - Perdiendo el tren · Esteban Faro
- 9 - Caminant a peu · Borraz con Zeta
- 10 - Paraules · Xavier Monge
- 11 - Hoy salió el Sol · Ama Araújo
- 12 - Sola · Madame Mustash
- 13 - Nits d'estiu · Xavier Monge
- 14 - El dia de les confusions · Chicharro
- 15 - Aquesta nit · Ibra Tomba Tomba
- 16 - 28 de Setembre

